

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Biserica și școlă

de

Dr. Iosif Blaga.

II.

Cultivarea simțământului religios la poporul nostru este o chestiune vitală de primul ordin, ce ni-se impune în mod imperios. Și dascălul român trebuie să fie în clar cu această chestiune și datorință!

Ființa religioasă în popor este însă în strinsă legătură cu biserica. Căci nu se găsește om serios și cu judecata la loc, care ar pute admite teoria, cam lătită azi la speculanți, că poate să fie cineva religios și să nu țină la biserică; — Quod non datur însă în cadrul judecății sănătoșe.

Religiositatea exprimă cea mai alășă parte a idealismului omenesc. Idealismul cel mai sublim s'a concretizat în biserică și în instituțiunile ei. Biserica este un semn vădit al idealismului omenesc.

Biserica nu și-a pierdut deci nimic din importanța sa, nici nu s'a demonetizat, căci ea reprezintă cel mai înalt spirit omenesc! Ea și astăzi are cea mai sublimă misiune, și astăzi, și totdeauna, în vecii vecilor, va fi de cea mai mare lipsă spre a se nutri și potența spiritul idealistic în om. Numai cât astăzi i-s'a mai asociat și școlă. Ambele au să lucreze deci mână în mână. Adevărat, că după-ace cultivă azi și școlă tinerimea, biserica va avea să lucreze azi și cu mijloce mai înaintate; a evoluționat și ea deci cu evoluționarea omenimii, dar' nu i-a încetat rostul de a fi. După cum viața animalică a omului trebuie continuu nutrită și după încetarea creșterii, așa și viața ideală recere a fi continuu alimentată și după încetarea educațiunii familiare și școlare. Și biserica este cea mai chemată a tot alimenta focul sacru al idealismului omenesc în omenii creștini.

Pentru-ca biserica să-și poată desvolta cu succes problema sa, omenii culți trebuie să-i ajute, ca să câștige în putere și valoare morală!

Biserica cu instituțiunile și datinile și ceremoniile de cult, să se venerizeze cu sfințenia de lipsă. Nimic să nu fie luat în deșert, căci tot ce este în biserică și are rostul său și basa sa sănătoșă și întăritore de viață! Tot ce se face în biserică, și în urma prescrierii bisericii, este esenșiunea idealismului poporului și dacă omul se deprinde în acele lucrări, prin aceea i-se desvöltă și întărește idealismul! Nu sunt instituțiunile bisericii și religiei noastre forme góle, ci sunt cristalizațiuni ale duchului înalt omenesc, susținătoare de idealism, după cum părțile frumoșe constitutive ale naturii esterne nu sunt forme góle, ci puteri depuse în acele forme, cu scop a susține și întări viața lumii!

De pe o basă foarte greșită privește d. e. dl *Dr. Vajda*, bărbat de frunte al neamului nostru, cu menirea de a deveni conducător al Românilor, *postul* la Români, și a riscat o mare nesocotință plină de consecințe rele când a afirmat în broșura sa: „Postul vîrtute?” lătită cu multă stăruință între Români, că „Postul e în detrimentul desvöltării culturale și economice a poporului român și deci trebuie delăturat” și că este

o invenție a speculațiunii interesate a călugărilor. Și pe ce temei se pune? Se cutéză a aprecia chestia acésta basat pe învățăturile omoritoare de duch și viață ale ovreiului Max Nordau, a cărui obraznică părere, că „Monarchia și religiunea stau în relație de complici conjurați și luptă cu fidelitate, reciproc, pentru interesele lor”, o citéză drept mărturie pentru adevăratea tesei sale.

Da, cum să nu, dacă Românul s'ar lăsa de post, îndată s'ar desvöltă culturalicesce și economicicesce!? Nu și-a dat sémă nici dl Vajda, ca mulți alții, de ceea ce e depus în sufletul poporului românesc până ține la post, de faptul, că aci este vorba de o putere, ce îi dă ocaziune să se înfrâneze și să se deprindă la abnegațiune morală și la idealism. E ușor să deslegi poporul, dar' e ușor și a vedé, că prin acésta n'am câștigat nimic real, dar' da, de pierdut sigur am pierdut foarte mult? Să ne dăm noi sémă, că ce ar fi fost de Român, date fiind împrejurările istorice ale trecutului lui, dacă ar fi și tot mâncat „cu dulce”?! Óre să nu putem aprecia faptul, că la ce au ajuns alții, cari n'au legea cu postul, bunăórá Sașii, cei cari s'au bucurat de atâtea favoruri în tot trecutul lor, séu chiar poporul maghiar, și în deosebi Secuii!? Las apoi că sunt destui doctori, chiar și de cei mari, cari azi susțin, că e bine din multe puncte de vedere, să se nutrească omul cu mâncări de post. Fiind-că s'a învățat dl *Vajda*, cel bogat, să mănăce tot carne, are drept óre să concludă acum, că împrejurarea, că nu mănăcă și poporul românesc tot carne, este cea mai mare cauză a rămânerii lui îndérét în cele culturale și economice și deci, că trebuie șters postul, căci atunci „s'ar ridică nivelul moral al poporului nostru în un mod estraordinar, astfel încât nici nu se póte prevedé tot binele, ce l'ar avé drept urmare?”

Fantasia!

Bărbații culți au rolul să întărească idealismul în popor și nu să-l paralizeze!

Dar' în vederea acestui scop ei trebuie înainte de toate să cinstescă formele, în cari se manifestéză viața ideală religioasă a poporului și înșiși să-i insufle în acésta privință dragoste și alipire. Necinstirea lor din partea omenilor culți însemnéază jignirea adencă a simțământului celui mai de valóre al poporului nostru, și acésta trebuie să provóce destrăbălare și demoralizare.

Învățătorii în prima linie, după preoți, au să premérgă în privința acésta cu esemplu demn de ei și de misiunea lor, pentru-că ei sunt mai mult în mijlocul poporului și faptele lor au mai mare preț înaintea acestuia!

Biserica își are apoi pe reprezentanții sei, între cari la primul loc e preotul.

Relațiunea între învățător și preot ar trebui să fie esemplară, pentru-ca și prin acésta să se ridice pe de o parte vaza și puterea morală a preotului și prin ea a bisericii, și pe de altă parte să se consolideze între ei raportul atât de binefăcător al școlii române, și în genere să se pótă desvolta toate interesele de ordine înaltă morală ale poporului nostru!

Școlă este fiica bisericii. Dela raportul între școlă și biserică, ca și între

mamă și fiica sa, depinde foarte mult fericirea amândurora. Ce e mai natural de pretins, decât, ca între învățător și preot să domnesc cea mai deplină armonie și iubire!

Din nenorocire însă la noi sunt prea multe locurile, unde între preot și învățător domnesc ura și patima urită a vrajbei.

În casurile acestea învățătorii și preoții dovedesc o absolută lipsă de conștiință a datorinței lor, ba chiar și a misiunii instituțiunilor, în fruntea cărora stau. Și nimic nu-i mai stricăcios intereselor școlii și bisericii, ca acest neajuns. Ori-ce neajunsuri, de altă natură, pentru școlă și biserică, se pot delătura prin voință și zel, dar' acesta nu. Încordarea între învățător și preot e cualificată a sdruncina neconținut la temelia bisericii și școlii și a vicia atmosfera morală a vieții poporului nostru, pentru-că ura și vrajba sunt neconținute stimulente ale faptelor rele. Și poporul, nefericit a fi martor și spectator, trebuie să se demoralizeze. E încontestabil mare și răul provenit din cërta dintre notarul și preotul satului și este un urit semn al culturii lor; dar' nu se póte măsura în consecunțele sale cu cel cauzat de raportul încordat dintre preot și învățător. Și apoi nu poți aștepta atâtea abnegațiune și inimă cu tendințe așa de corecte dela notarul satului, căci acesta este crescut în alt spirit, și-a putut însuși adecă deprinderi de felul acesta din vremea când scria la masa unui alt notar unde același spirit domnia, stă apoi sub căpetenie străină de biserică și școlă noastră, cu altă responsabilitate etc., dar' da, cu drept se póte aștepta dela învățătorii și preoți. Notarul din sat lucrează în detrimentul bisericii, onóre creștiniilor, în un mod mai inconștient. Dar' e mare păcatul, ce se comite în privința acésta de către învățătorii.

Și ce este mobilul certelor? Ambițiuni de natura cea mai inferioară, tendința urită de a se arăta unul mai grozav decât celalalt. Iată că aci ese la ivelă lipsa de cultură adevărată. Cultura temperéză pe om și îi creéză o astfel de valóre, care se impune ca dela sine, pe basa puterilor intelectuale și morale, ce reprezintă, și pe basa faptelor, ce degăgiéză, fără a provoca în cineva repulsiune.

Este timpul suprem, ca D-vóstră, toți învățătorii, să Vă dați sémă de răul ce isvóresce pentru biserică și școlă din slăbirea simțului religios, din nesocotirea bisericii și aședemintelor sale și din relațiunea încordată dintre D-vóstră și preoți, și să căutați, cu tot dinadinsul, să ridicați puterea morală a bisericii, prin aceea, că arătați înși-vé iubire și venerațiune către biserică, către porunci și tot felul de aședeminte ale ei; să cultivați acest sentiment de datorință în tinerime, să trăiți în armonie și pace cu preoții, consolidați pe baza interesului mare al bisericii și școlii, ai căror funcționari sunteți, să vă prezentați între toate împrejurările cu preoții în o unitate de vederi și simțăminte, ca să fiți adevărați reprezentanți ai școlii și bisericii și poporului adevărați dascăli, consacrándu-vé pentru acest scop toate silințele și toate forțele minții și căldura inimii D-vóstră. În bună înfe-

legere cu preoții veți pute fi adevărate forțe angajate la opera de îndreptare a poporului nostru, dela care depinde tot viitorul și fericirea neamului nostru! — Unde nu puteți trăi bine din cauza vinei cunoscute a preotului, să cereți sprijinul organelor superioare.

Și în felul acesta Vi-ați îndeplinit datorința ce Vi-ați luat asupra-vé, în felul acesta contribuiți la realizarea problemei sublime a școlii și în consecuență veți și fi apoi binemeritați la națiunea D-vóstră iubită și patria noastră mamă.

Conferențele învățătoresci.

Din cercul Seliștei.

(Fine.)

Sedinta a treia.

Vineri la órele 9 se deschide a treia sedinta. Pe acésta sedinta, în care s'a discutat asupra prelegerei practice din Istoria Patriei, ținută de inv. *I. Hociotă*, — a fost interesantă și din toate punctele de vedere foarte instructivă.

Trei óre aprópe a ținut discuția asupra acestei teme, constatându-se și de astă-dată, că e mare diferența dacă învățătorul bunăórá cetesce o lecție practică scrisă sau tipărită, sau apoi o ține el singur înaintea elevilor. Pentru-că chiar și celui mai mare pedagog-pedagog i-se póte întempla, la lecția practică, pe care și-a pregătit-o în scris acasă, că predându-o înaintea elevilor, unul dintre acestia să-i răspundă altfel, nu cum s'a așteptat, și așa să vină silit să schimbe cu totul continuarea lecției; și acésta apoi depinde pentru a ajunge la bun rezultat, nu atât dela știința învățătorului cât mai ales dela dibăcia lui.

Chiar acest fapt i-s'a întemplat d-lui Hociotă. Prelegerea în scris i-a fost bine pregătită; predată însă nu i-a fost deplin succésă.

Chiar faptul acestuia este apoi a se atribui, că discuția asupra temei pentru învățătorii adunați a fost foarte instructivă.

Cred a face un bun serviciu învățătorilor, dând la acest loc părțile mai principale ale acestei discuții.

Prelegătorul în autocritica ce și-o face la începutul discuției, recunósce următoarele erori:

- a) a luat prea mult material pentru o órá; (a luat anume tot ce este scris despre „Regele Matia Corvin” în Istoria Patriei de *V. Goldiș* pag. 55);
 - b) analizele le-a făcut prea superficial;
 - c) reasumările nu le-a făcut destul de temeinic;
 - d) învățător tiner fiind, n'a știut să entusiasmeze pe eleve pentru materia predată.
- După discuția la care au luat parte învățătorii Bratu, Lăpădat, Crișan, Giura, Mardan și Țintea, și după esenșiunile lămuriri și esplicări ale d-lui comisar, D-Sa reasumă rezultatul discuției în următoarele:

1. Analiza trebuia să se facă pentru întreaga lecție la început, pentru-că nu e corect a face la fie-care bucată de sintesă o analiză deosebită.

Singuraticile sinteze din o unitate metodică se légă între sine prin două-trei întrebări întrodúcătoare și nu prin analize speciale estinse.

2. Materialul de predat ca sinteză, a fost prea mult pentru o órá. Acela era destul chiar pentru două óre.

3. Purcederea prelegătorului de a preda într-o sinteză în o singură órá și materialul

predat a-l trece și prin celelalte trepte, se declară de fals.

În legătură cu acesta se arată, că la unități mari se ia în ora primă analiza și o parte din sinteză, ear' cealaltă sinteză se predă elevilor în orele următoare, după cum e materia de estinsă, în 2-3 și mai multe ore și numai după terminarea sintezei se face asociere, sistem și aplicare.

4. Se reprobă că nu s'a folosit charta, pentru-că istoria fără chartă nu e permis să se predea.

5. Se reprobă că prelegătorul n'a dat nici un an și nici n'a stabilit circa timpul în care a trăit Matia, prin ceea-ce istoria prea ușor devine poveste.

6. Se reprobă că în prelegere stările sociale, culturale nu s'au luat în tractare, cari singure justifică introducerea istoriei ca obiect de învățământ.

7. Se constată că e necorect, ca învățătorul la predare să ședă a lene pe scaun, ci stând în picioare 'nainte elevilor, propunerea lui și supravegherea vor fi totdeauna mai corespunzătoare.

Învățătorului I. Hociotă conferența îi exprimă mulțămă pentru zelul dezvoltat, dorindu-i pe viitor mai bun succes.

Sedința IV.

După prânz la ora 1/2 la 2 se deschide a patra ședință. Învățătorul Sever Chefan cetește operatul „Clasificarea și promovarea elevilor în școala populară”, lucrat cu multă priecere de „Corpul învățătoresc din Poiana”.

După o discuție amănunțită la carea iau parte Lăpădat, Vlad, Mosora, Mardan și dl comisar consist. și pe baza celor cuprinse în operat, presidiul reasumă rezultatul în următoarele:

I. Clasificarea elevilor e necesară: a) pentru învățător, ca să știe totdeauna cum stă cu elevii și să pōtă da părinților eventual tutorilor și organelor de inspecție informațiunile cerute; b) pentru părinți, ca ei să știe din când în când progresul sau regresul copiilor lor; c) pentru trebuințele sociale, cerându-se adeseori atestate de școlă.

II. Clasificarea trebuie să împlinescă următoarele condiții:

- Să se facă cu obiectivitate absolută, fără privire la părinți și la elevi, singur numai cu privire la prestațiunile lor.
- Clasificarea să fie o oglindă a prestațiunilor elevilor de pe întreg anul, așa-dară nu cum sunt elevii în decursul anului, sau cum sunt la examen, ci în ambe casurile.
- Clasificația odată stabilită nu e permis să se schimbe.
- Clasificarea să se facă cu mare scrupulositate, ca să nu producă resens la elevi, cari mai bine se cunosc între sine.
- Clasificarea să se facă în general pentru toți elevii din pătrar în pătrar de an și să se publice nu numai elevilor ci îndeosebi părinților, ca acestia să fie în clar cu elevii lor.

III. În cât privește promovarea se constată, că în școala populară numai în casuri foarte rari e permis a constrînge elevii la re-peșirea anului, pentru-că timpul de instrucțiune restrîns fiind și părinții abia așteptând, ca copiii lor să împlinescă 12 ani, ca să-i pōtă lua dela școlă, ar rămâne copiii fără instrucție suficientă.

Se reprobă reținerea copiilor în aceeaș clasă din cauze că sunt debili, căci acesta numai medicului și părinților le stă în voe.

După aceea se alege o comisiune constatătoare din membri: D. Lăpădat, D. A. Mosora, I. Bratu, N. Simulescu și I. Răchițan, care se insarcinază a face un proiect al obiectelor de pertractare în conferența din anul viitor, și acest proiect a-l da P. O. D. comisar consistorial cel mult în decurs de o lună spre a-l aproba și a-l da învățătorilor, ca să-l pregătescă pe anul viitor.

Terminându-se cu acestea agende conferenței învățătoresci din anul acesta, P. O. D. comisar consistorial mulțămesc membrilor pentru interesul și rîvna arătată în conferențe și doarece, ca în anul viitor tot în acest loc să se revadă. Totodată mulțămesc și autorității noastre bisericesci, care l-a incredințat cu sarcina acesta onorifică, și cu acestea declară conferența de închisă.

Inv.-director Ilie Georgescu (Poiana) în numele învățătorilor intruniți: mulțămesc P. O. D. comisar consist. pentru buna și înțeleptă sa conducere, care va avé mari influințe asupra activității învățătorilor participanți la aceste instructive conferențe, dorind din inimă, ca cercului învățătoresc al V. (Seliște) să-i rămână mulți ani în frunte P. O. D. comisar actual.

Intreite strigate de „trăiască” răsunară la adresa P. O. D. comisar consistorial Dr. Ioan Stroia.

Partea socială.

Inteligența și poporul din Seliște a primit cu bucurie vestea că autoritatea noastră bisericescă-scolară superioară a designat de centru comuna Seliște pentru întrunirea învățătorilor din cele două tracte protopopesci și drept respaltă s'a îngrijit, ca óspeții să se simtă cât de bine în acesta comună.

Corpul învățătoresc s'a îngrijit de timpuriu a rëndui cuartiere comode pentru colegii lor. Atât membrii acestui corp cât și fruntașii cari au fost recercați întru acest scop au primit cu cea mai mare plăcere pe óspeții imbiatși lor spre încuartirare.

Joi s'era, în ziua primă, s'a dat de cătră tinera și harnica „Reuniune de cântări” un concert în onorea d-lor învățători. Deși acesta reuniune numai cu două zile 'nainte dase un alt concert, totuși și la acesta a participat întrégă inteligența locală.

După concert tot în o sală a școlii s'a servit cina comună, la care au participat toți cei prezenți la concert. O animație veselă a dominat acesta întrunire. Serioasă și plină de dragoste românească pentru învățători, toate s'au ridicat din partea d-lor Dr. Ioan Stroia,

Dr. Nicolae Comșa și Nicolae Hențiu, cărora li-au răspuns cu aceeași dragoste învățătorii: D. Lăpădat, I. Georgescu și N. Simulescu. Mai multe cântări vesele executate și aici din partea „Reuniunii de cântări” precum și toatele comice ale lui Romi din Poiana, presărate printre toatele susnumite, au ținut pe toți cei de față în cea mai veselă dispozițiune până târziu noaptea.

Pe a doua zi era proiectată o excursiune la „Foltea”. Durere, timpul ploios a zădărnicit realizarea acestui proiect.

Să sperăm că la anul viitor nu vom mai fi așa master tractați nici din partea timpului.

Pănuș.

Din cercul Lupșei.

Ocoliușul-mare, 9 Aprilie v. 1901.

Lângă Ch. m. 31 al drumului de stat ce duce paralel cu riul Arieș dela Turda la Câmpeni, vei întimpina, călătorie! o vale. Este valea Ocoliușului mare. Deluri pleșugite se înalță de adrepta și stînga ei. Cultura de timp îndelungat și puțin rațională a adus cu sine slăbirea solului, care acum — drept răsunare — cât-ce o plōie cât de cât torențială îl atinge, curge la vale, nămolind și prăbușind luncile odinōră încântătoare, pitoresci.

La câțiva pași numai, pe vale în sus, și de o parte și de alta a malurilor, se ivesc case, așezate în șiruri puțin regulate și coperte cu paie.

Acesta este Ocoliușul-mare!

Esteriorul, e drept, nu ofere ceva priveliste de admirat, cu atât mai de interes sunt cele ce se pot zice cu respect la starea și ocupațiunea locuitorilor. Sunt cu toții lucrători de pământ și într'o stare materială, deși nu înfloritoare, dar' la tot cazul bună, mai bună de cât la alți vecini. Vite cornute și oi țin în număr mare, și aceste le dau venitul, principalul izvor de câștig. Ca comună, Ocoliușul mare e compact și pur ortodox român. Streinii, mai ales fiii lui Israil, aci nu și-au prea putut pune piciorul. Numără ceva peste 800 suflete și dispune de un teritor larg, bogat în pășunat și păduri.

În zilele de 5/18 și 6/19 l. c. Ocoliușul mare era teatrul unei mișcări extraordinare. Conferența învăț. din cercul XII Lupșa-Turda aci își ținea ședințele, aci a convocat'o comisarul cons. P. O. D. Dr. Petru Șpan, profesor la seminarul „Andreian”. Acesta este evenimentul, care a pus în mișcare comuna, astfel retrasă de lumea mare și liniștită.

Ca cronicar țin a înregistra decursul acelei conferențe.

Cu plăcere constat că de astădată învățătorii s'au prezentat aprōpe în număr complet. Din tractul Lupșa abia au lipsit 2, ear' dela Turda 4.

La deschiderea conferenței de față era dl. S. Teglás István inspector regesc de școle în Turda, care în tot decursul conferenței a petrecut cu noi, apoi un număr public, preoți și mireni din loc și jur. Ședința I abia la 11 ore a. m. s'a deschis. Causa a fost că s'a așteptat după comisarul consistorial, care

din cauze grave nesosind, rolul de conducător ca organ al P. Ven. Consistor archidiececan a trebuit să-l iee administratorul prot. al tractului Lupșii M. O. D. Vasile Gan, care a deschis și condus conferența până în sfârșit.

Conferența în 4 ședințe, de Joi și până Vineri s'era, cu seriozitate și maturitate a desbătut și tractat toate obiectele puse la ordinea zilei.

Asupra temei P. V. Cons.: „Pentru ce se observă mare nepăsare și pentru ce nu se manifestă mai multă însuflețire în activitatea celor mai mulți învățători, și cum s'ar puté ajunge acea însuflețire?” a prezentat lucrarea scripturistică învăț. Simion Cojoc. După dînsul cauzele indolenței ar fi: creșterea necorespunzătoare a învățătorilor, lipsa prezenței de spirit (?), ocupațiunile laterale incompatibile cu chemarea învăț., apoi apatia dela natură (?), lenea și beția.

Andrieu Muntean, lângă aceste voesce a mai adauge salariile slabe și solvite foarte neregulate, interesul prea puțin ce-l pōrtă față de școlă atât băeții, cât și părinții, din care pricină învățătorul se disgustă, își perde paciența. De această părere este și Teodor Nicōră.

Vasile Jina susține, că lipsa de stabilitate la corpul învățătoresc, provisoratele cele multe și controla prea puțină ce se exercită la noi, cum învățătorii își îndeplinesc datorița, ar fi cauze temeinice și mari ale indiferentismului învățătorilor față de chemarea lor.

Președintele conferenței ține a rectifica unele afirmațiuni, că certele dintre preot și învățător, cari s'au signalizat de antevorbitori drept cauze ale indiferentismului, ar fi isvorite tocmai din despotismul preoților — directori. Nu consimte nici cu aceea, că beția ar fi cauză de indiferentism. Corpul învățătoresc, har Domnului! nu e recrutat azi din surugii. Învățătorii nostri su țaria sufletescă, să nu se lase a fi copleșiți de o patimă așa urtă. Esecțiunile sunt la tōtă întemplantarea rari, nu se pōte vorbi de ea ca regulă generală. Desemnă apoi drept cauze ale indiferentismului curentul modern, care lipsit de ideale, face și pe învățători să se închine idolului lui Vaal. Mulți învățători se aplică pe această carieră, nu din plăcere, ci fiindcă alte cariere le stau închise; va se zică din necesitate. Se înțelege, aceea nu se însuflețesc, nu au dragoste cătră școlă. Sunt dornici să se finescă anul școlar, ca să devină iarăși liberi de o muncă lor neplăcută. Mai este lipsa de pregătire suficientă teoretică și prealabilă. Mulți învățători întimpină greutăți de neînvinși la împărțirea materialului în lecțiuni, la alegerea lui, ca să retac greutățile metodice și didactice. Deci cauze de desgust sunt destule!

II. Sa inspectorul reg. încă doarece, ca în corpul învățătoresc să se formeze o conștiință mai vie față de chemarea sa.

Observările tōte s'au petrecut la protocol.

Conferența s'a ocupat și cu cestiunea fondului de pensiuni regnicolar, ale cărui statute sunt la guvern în revisiune. Conferența rōgă pe P. Ven. Consistoriu archidiececan a întreveni la Inaltul guvern al țerii, ca să

FOIȘORA

Ioan Circa de Gambutz.

Ca Episcop al Marmației Dositeiu Circa 1660—1730.

de

Ioan Pușcariu

Membreu al Academiei Române.

(Urmare).

„Pentru care ne rugăm prea umilit de Eminența Vōstră, ca — pentru gloria lui Dumnezeu și binele bisericii, și pentru delaturarea multor turburări și scisiumi în biserică — să binevoiați a învigila și împedeca tendințele lor, — pentru-că de vor câștiga ei aceea, toți preoții ce se află pe moșiile lor vor trece la ei cu stricarea bisericii. Au promis adecă, domni calvini, tōtă libertatea nu numai preoților, de se vor alipi de Circa, ci și copiilor lor, și precum am înțeles, Circa a și atras vr'o câțiva la sine.

„Sunt în comitatul Hunedōra zece preoți cari, substrăgându-se din gremiul bisericii, se zic a se fi unit cu calvinii, dar' mințesc (mentiuatur), pentru-că celebrăză liturgia ca mai înainte, se închină la sfinți, țin s'erbătorile ca mai înainte, postesc și urmēză întru tōte ritul ca mai înainte, ceea-ce nu convine cu doctrinele calvine. De aceea ne rugăm de

Eminența Vōstră, să exoperați de la Maiestatea Sa un decret, în care să se determine ce e uniunea aceea? Pentru-că cei ce se declară de uniți cu calvinii, trebuie să admită, să mărturisescă și să credă tōte ce le admit, mărturisesc și cred calvinii — precum se află în diploma dată nouă în privința uniunii cu religiunea catolică, — așa ca acei preoți români ca calvini să nu mai celebreze liturgia, să nu postescă, etc., și numai atunci să se pōtă bucura de privilegiile calvinilor în modul cum ne folosim noi de ale catolicilor. Astfel acei preoți înșelă și pe Dumnezeu și biserica și pe Maiestatea Sa. Pe Dumnezeu, pentru că se clatină spre amândouă părțile; pe biserică, pentru că se detrag de la a noastră și nu consimt cu cealaltă; pe Maiestatea Sa, pentru-că se folosesc de diploma Maiestatii Sale dată celor uniți și totuși uniți nu sunt. Despre tōte acestea v'eu da informațiune orală mai pe larg Nunciul nostru, ce-l vom trimite în scurt timp la Maiestatea Sa.

„În fine, n'ar strica, dacă Eminența Vōstră ați scrie d-lui guvernator și d-lui N. Bethlen (cari conduc trēba lui Circa) să abstea de la asemenea infestațiuni ale bisericii, că alt-cum vor cadē în disgrația cesaro-regescă. — Subscris: Episcopus Valachorum ritus graeci Athanasius unitus cum totius (sic) Transilvano“. (Nilles, I, 222.)

Despre fuga lui Circa din prinsōrea lui Atanasie, și despre ulterioarele lui peripeții, scrie numitul N. Bethlen în monografia sa următoarele:

„În anii precedenți, un popă deștept și învățat, cu numele Ioan Circa, care știa unguresce și latinesce, și fusese rival la alegerea lui Atanasie la Vlădicie, fū prins și deținut în lanțuri la Metropolie, de unde fugind cu lanțuri cu tot în Colegiul nostru din Alba-Iulia, de aci eu în secret l-am trimis la Aiud, unde l-am ținut pitulat aprōpe șapte săptămâni. După aceea eu cu guvernatorul, și cu mulți d-ni reformati, îl luarăm pe față în apărarea noastră, și-l așezarăm în comitatul Hunedōrei într'o eclesie romană reformată, asemnându-i și plată; dar' acio i-a fost peste puțință a petrece, din cauza persecuțiunilor secrete, și mai cu sēmă după violențele comise asupra lui Nagy Szegi trebuî să pribegescă luând lumea în cap.“ (Veđi Transilv. No. 5, 1870.)

Intrebarea că în cōtro a pribegit Circa din comitatul Hunedōrei, unde n'a putut sau n'a vrut să comoreze, ni-o descoperi alt pasagiu din monografia lui N. Bethlen, ce sună astfel:

După ce Bethlen amintese că, fiind dus în Marmația spre a ține acolo congregațiune comitatensă, se întōrse de acolo în Ianuarie 1702^a la Alba-Iulia, spre a participa la adu-

narea obștească a țerii, apoi continuă: „curend după reîntōrcerea mea (din Marmația), îmi veni epistola generalului (Rabutin), ca să chem pe episcopul valach din Marmația spre a-l întreba de unele și altele, că nu i-se va întempla nici un rēu. Eu scrisei episcopului din Marmația, ca să vină la mine, însă n'am cutezat a-i scrie lucrul întreg, pentru-că mē temeam, că nu va veni, ci speriându-se va fugi, și apoi eu voiu avé supērări din cauza lui; am scris iute vice-spanului meu Menyhard Pogány că, dacă n'ar voi episcopul să vină, să-l prindă cu forța, și să-l trimită încōce; totuși pe cât se pōte să cumpete lucrul, așa în cât să nu ajungă la această extremitate, ear' episcopul încă să nu pricēpă. S'a priceput sau nu? eu n'o știu; destul atăta că el veni frumos în Alba-Iulia la mine, mersu în Sibiu la generalul, se reîntōrse și călători în pace la Maramureș, pentru care să fie mulțămă lui Dumnezeu. Nagy Szegi scrisese acestui episcop din Marmația, ear' acesta, „ex synodo suorum collegarum“, a scris ca răspuns o epistolă contra unionem cum pontifice, atât din Sfînta Scriptură, cât și din actele vechilor concilii, în cât eu nici odată n'ași fi cređut, ca din capul unui valach din Marmația să iēsă așa ceva, nici că a mai încercat cineva, ca să unescă Maramureșul.“ (Veđi Transilvania, No. 5, din anul 1870.) (Va urma.)

acorde învățătorilor favorul de a pute fi membri fondului de pensii îndată ce primesc diploma și nu dela datul decând postul de învățător îl ocupă în mod definitiv. Anii de serviiu se se socotescă cu 30, ear' nu cu 40 de ani. Taxa de 30 filieri ce se solvesce acum la fond dela elevi, care cauzează atâtea greutăți, se se sisteze, etc.

Prelegeri practice au ținut Vas. Jina despre „oie“ (cu elevii a. 1—2), Ioan Moldovan despre „salcă“ (cu elevii a. 3—4) și Vasilie Mateiu despre „Andrei bar. de Șaguna“ (cu elevii a. 5—6). Prelegerile s'au ținut după treptele formale. Discușiunea asupra lor a fost vie. Două au fost deplin, una s'a calificat mai puțin reușită. Operat a mai prezentat și cetiv Vas. Jina: Propunerea materialului de învățământ după treptele formale. Autorului s'a esprimat recunoștința protocolară.

Dintre conclusele permise amintesc pe acela, care dispune ca pe viitor discușiunile se se urmeze în legătură cu manualele de școlă introduse, ca astfel se arbă basă mai practică. S'a decis se se cêră dela P. V. Cons. a lua măsurile de lipsă ca „Fôia Pedagogică“, încetată deja, se repară din nou. Conferința își exprimă dorința de a fi pe viitor convocată ori în Sâlciva ori Agribiciu.

Erau contemplate și unele excursiuni la cheia Runcului și peștera de stalactide din apropiere. Un timp ploios, în parte și cu nisore, a impedeat excursiunile. Necesități am fost în tot decursul conferinței a petrece sub coperiș. Monotonia închisorii, cum am zice, a întrecut'o numai ospitalitatea ce ni-au arêtat'o dela început până în fine locuitorii și inteligența din loc. Învățătorii au fost găzduiți și ospetați pe la casele private, cum numai mai bine s'a putut. Încât această parte o privim, — putem susține că învățătorii de acasă ar fi putut pleca fără de un cruce în buzunar. Laudă poporului, laudă mai ales inteligenței în frunte cu parochul Nestor Manciu, învățătorul Andreiu Muntean și notarul cercual Harmath Jenő. Dee-le Dzeu multă respalță în ceriu!

Joi sêra ni-s'a arangiat și un banchet în localul școlii. S'a toastat pentru Escelenția Sa metropolitul, H. Sa inspectorul reg. și guvernul țerii, P. V. Consistor și organul seu, pentru învățătorii școlii. Era către 2 ore dimineța, când s'a desfăcut masa. g.

ad Nr. 1441 Plen.

Cerculariu

cătră onorații membri ordinari și estraordinari, ai sinodului protopresbiterial electoral din protopresbiteratul gr.-or. al Agnitei.

Terminându-se dispozițiunile de lipsă pentru întregirea definitivă a postului de protopresbiter al tractului Agnitei, Venerabilul consistoriu archidiececan prin ordinul din 5 Martie a. c. Nr. 1441 Plen. a binevoit a denumi pe subscrisal de comisar cu însărcinarea a convoca și conduce sinodul protopresbiterial pentru alegerea de protopresbiter. În urmarea acesteia am onore a convoca în sensul regulamentului congresual pentru procedura la alegere de protopresbiter, pe On. membri ai sinodului protopresbiterial al tractului Agnitei, ordinari și estraordinari, preoți și mireni, la sinodul electoral ce se va ținé Vineri în 4 Maiu a. c. la 11 ore înainte de amézi în biserica noastră din opidul Agnita pentru alegerea de protopresbiter; ear' onorații membri ai comitetului protopresbiterial, preoți și mireni, se invită la ședința estraordinară a comitetului protopresbiterial pe Joi în 3 Maiu a. c. la 3 ore după amézi în sala școlii noastre de acolo pentru compunerea listei de candidare.

Actului de alegere, conform prescrizelor legii și datorinței noastre crestinesci, va premerge celebrarea sfinte liturghii cu chemarea sfântului Duch, ce se va ținé în ziua alegerei la 9 ore înainte de amézi în biserica parochială din Agnita.

Sibiiu, 17 Aprilie 1901.

Moise Lazar
asesor consistorial, comisariu.

Revistă esternă

Turburări în Macedonia. Conform raportului unei gazete din Sofia dto 26 April, trupe turcesci au atacat un sat și l'au aprins. Au ucis și câțiva săteni.

Răsboiul Burilor. Se raporteză din Capstadt, că 400 Buri au atacat o trupă engleză în apropiere de Kroonstadt, care după luptă de opt ore s'a predat. Buri au desarmat'o și după aceea au dimis'o.

Din Pretoria se raporteză, că în 25 April Buri au făcut se derailize un tren ce ducea bolnavi, ear' în apropiere de Springfontein au aruncat în aer un tren cu transport de cai.

Lupte noue în China. Agența Wolff raporteză din Peking, că în 23 și 25 April brigada generalului Ketteler a avut lupte grele cu trupele generalului Liu în apropiere de murul chinez. În 23 s'au dat trei bătălii, ear' în 25 una. După rezistență cerbicosă chinezii au fost siliți se se retragă.

„Daily Express“ referitoriu la aceste lupte raporteză, că a doua zi trupele germane, îndurând perderi mari, s'au retras la Paodingfu. Perderea Germanilor e 5 oficeri și 80 soldați.

NOUTĂȚI

Secretar consistorial. În ședința plenară ținută Sâmbătă, consistoriul diecesan din Arad a ales secretar consistorial pe domnul Vasile Goldiș, fost profesor la gimnaziul român din Brașov, ear' acum trecut la pensie.

Bal de curte a fost aranjat eri, Marți, în palatul regal din Buda. A fost invitată flôrea aristocrației magiare, dignitarii înalți ai statului, mulți deputați și corpul diplomatic dela Viena, care în scopul acesta a sosit eri la Budapesta.

Suveranii români, după cum ne spune o telegramă din Abazia, au primit vizitele tuturor autorităților și notabilităților din localitate. Deosebi Reginei României i-se aduc continue ovațiuni. Salonul vilei Augiolina, unde locuiesc suveranii români, e plin de cele mai frumoșe buchete de flori aduse Reginei. Duminecă sêra a fost aranjată o serenadă, în onorea Regelui și Reginei României.

D'ale armatei. Domnul Cornel Bardosy din Sibii, practicant la auditoriat, cu garisona în Viena, a fost numit pe prima Maiu locotenent auditor în regimentul de infanterie numărul 50, cu sediul în Brașov, care se recrutează din comitatul Albei-interioare și e unul din regimentele cele mai românești.

Eclipse. În anul acesta vor fi două eclipse de sôre și două de lună. În 3 Maiu (st. n.) și în 27 Octobre vor fi eclipsele de lună, ear' în 18 Octobre și 11 Novembre vor fi eclipse parțiale solare.

Omor ritual. Curtea de casație din Viena, ocupându-se cu recursul înaintat din partea lui Hülsner, Evreu, judecat la mörte diși partea curții cu jurați, pentru omor ritual, n'a aflat recursul destul de motivat pentru a l'accepta, și astfel respingându-l, sentența forului prim va fi executată.

Castanul regelui. Din prilejul petrecerii în capitala ungară a curții noastre domnitore zarele sulevéză un mic episod din viața M. Sale. În parcul castelului regal din Buda, tocmai sub ferăsta cabinetului de lucru al M. Sale, există un castan bătrân, Dumnezeu știe de câți ani, deore-ce nici unul dela curte nu-și aduce aminte sêl fi vêdut ca arborăș tinêr. Mai anii trecuți dintele timpului își începuse opera de distrugere și față cu acest castan, îl scobise la trunchiu, îi uscuse câteva crengi, și îngrijitorul parcului a hotărît se taie castanul. Era însê castanul M. Sale, și fără învoirea preainaltă cine ar fi cutezat se se atingă de el! S'a făcut deci întrebare, ear' M. Sa a dispus se fie lăsat castanul în pace: „La oaltă am îmbêtrânit, și nici n'ași puté se lucrez, dacă nu i-ași vedé ramurii verți de desubtul ferestii“.

Cadon regal. „Daily Mail“ comunică știrea că regele Edward a donat unei cocône Hartmann palatul fost al părinților princesei de York și Cormvall, în care s'a născut actualul moștenitoriu al tronului. Dna Hartmann e amică intimă a regelui și binecunoscută în cercurile de elită ale Londrei. După mörtea ei palatul trece ear' în proprietatea casei regale.

Comisar guvernala la esamenele de maturitate de la școlă comercială gr. or. din Brașov e numit Nicolau Putnoky, directorul gimnaziului de stat din Lugoj.

Necrolog. Victoria Checiches n. Lucaciu, preotêsă rom. gr.-or. în Apahida, după un morb greu și îndelungat a repausat în Domnul, la 16/29 Aprilie în anul 24-lea al etății și în al 7-lea al căsătoriei sale, fiind împărțită cu sfintele taine.

Rămășițele ei pămêntesci s'au așezat spre odichnă venică în mormântul familiar dela moșia Zemi în hotarul Cojocnei, Mercuri în 1 Maiu st. n. la 2 ore p. m.

Fiei țărîna ușoră și memoria în veci binecuvântată!

La revista militară, prin care se vor încheia la Reims manevrele de tōmnă ale armatei franceze, după cum vestesce o telegramă din Paris, vor lua parte 150.000 de soldați.

Catastrofe. Din Mons se raporteză, că Vineri în minele de cărbuni „Grand Buisson“ din Horn, în urma unei esplosiuni de gaz și-au perdut viața zece ômeni. — Conform unei telegreame din Constantinopol în fabrica de pulbere de pușcă de lângă Stambul s'a întâmplat esplosie, pe urma căreia cincisprezece soldați și-au perdut viața și mulți alții au fost răniți grav. — În depoul de dinamit din Bonz (Algir) au explodat 2000 kilograme de dinamit. Presiunea produsă prin esplosie arunca la mari distanțe jghiaburi mari de pêtără, cari au rănit grav vr'o zece ômeni. Un caporal dela vênători a fost isbit de un bolovan cu atâta putere, în cât a murit momentan.

Exilarea lui Tolstoi. Contrar știrilor de până acum, că țarul nu ar fi de acord cu decusul sfântului sinod al bisericii rusesci cu privire la escumunicarea romancierului Leo Tolstoi și că ar fi chiar intrevenit pentru revocarea decusului de escumunicare, — ziarul „Bohemia“ din Praga susține a ști că la ordiul direct al țarului contele Leo Tolstoi va fi exilat. Acelaș ziaru spune, că pasportul pentru străinătate s'a și înmanat deja contelui pe lângă îndrumarea, ca în timpul cel mai scurt se părăsiască țera.

Cele mai mari orașe ale Italiei. Conform rezultatelor obținute la recensământul ținut în est-an (ultimul s'a ținut la 1881) cel mai împopulat oraș al Italiei e Napoliul (cu 700.000 de locuitori, sporire de 206.000). În rândul al doilea urmeză Milano cu 490.000 (sporiu de 169.000), apoi Roma cu 462.000 (sporiu 162.000), Torino cu 335.000 (sporiu 80.000). Genua are 235.000 locuitori. Veneția vine abia în rândul al nouêlea, cu 151.000 (sporiu 21.000).

Apel.

Încă în anul 1894 cu ocașiunea edării primului almanach al Societății de lectură „Andrei Șaguna“, tinerimea ce constituie această Societate a făcut promisiunea, că va continua lucrarea literară științifică inițiată din incidentul serbării primului ei iubileu de 25 de ani. În pretața acelu almanach întâmpinat cu multă căldură de inteligența română preste tot și în special de preoțimea și învățătorimea rom. ortodoxă, făcându-se amintire că acel almanach nu cuprinde decât lucrări din tomul anului iubilar al fôiei „Musa“ s'a zis:

„O estindere asupra tuturor tomurilor și o edare a tuturor lucrărilor bune nu s'a putut, căci ni-ar fi eșit cartea prea voluminosă și dorim, ca ea se fie o suvenire dela iubileu și mai ales pentru că aceea ar fi o problemă deosebită, pe care sperăm de altfel că o va rezolva și duce în îndeplinire Societatea cu timpul când va puté“.

Cu ajutorul lui Dumnezeu dorim, ca această promisiune s'o și îndeplinim în decursul anului curent. Drept aceea în numele societății de lectură „Andrei Șaguna“ vin și rog respectuos pe totă preoțimea și învățătorimea ortodoxă română și pe alți inteligenți binevoitori și spriginitori ai culturii tinerimei, se binevoiască a se prenumera la acest op, al cărui preț va fi de două (2) corône. Bani se pot trimite atât înainte cât și după primirea exemplariului.

Sibiiu, în Aprilie 1901.

Dr. Petru Span
preș.-soc.

ECONOMIE.

Intruniri agricole.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“ va ținé Luni la 23 Aprilie (6 Maiu) ziua Sf. George în comuna Loman o

Întrunire agricolă.

la care se va vorbi despre diferite afaceri economice și cu deosebire se va insista asupra însemnătății însoțirilor de credit sătești după sistemul Raiffeisen.

Ne luăm voe a invita la această întrunire pe toți membrii și spriginitorii reuniunii noastre.

Sibiiu, 29 Aprilie n. 1901.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“.

Dem. Comșa, V. Tordășianu,
pres. secretar.

PARTEA LITERARĂ.

Concubinatul

originea și cauzele lui, relele ce rezultă din el și mijlocele pentru împedecarea și stîrpirea lui

de Gavriil Hango.

(Fine.)

Incheere.

În cele precedente am vêdut: care este ființa și scopul căsătoriei; care este pozițiunea femeii în viața familiară în trecut și present; ce a contribuit la degradarea acelei pozițiuni și ce la înălțarea ei; care este originea și ființa concubinatalui în biserică și stat; este el admisibil în biserică ori în stat? apoi relele ce rezultă din el pentru biserică și stat și pentru fericirea temporală și eternă a omului; și în fine mijlocele prin cari s'ar puté impede și stîrpi din societatea omenescă.

Nu m' pot măguli, că așa fi exhaustat pe deplin obiectul, nici că părerile mele ar fi absolut infallibile, căci acesta trece preste puterile mele; dar' m'am silit a spune tot ceea ce am aflat dela alții și am sciut eu. Lacunele acestei nepretențioșe disertațiuni și eventualele erori de păreri, a bunășemă le vor umplé și corege alții cu mai multă știință, cu mai multe cunoscințe de ômeni și cu mai îndelungată praxă pastorală. Atâta am putut eu se fac pentru rezolvirea acestei cestiuni de mare importanță și pentru delăturarea acestui rêu atât de periculos pentru fericirea temporală și eternă a omului.

De incheere însê îmi permit a observa, că dacă în viața noastră religioșă de azi s'au încuibat multe rele, cum e și concubinatul, — apoi nu suntem îndreptățiți a ne plânge tot asupra străinilor, ci trebuie se recunoșcem, că în mare parte suntem de vină și noi, fie cu știință ori fără de știință, cu voe ori fără de voe.

Dacă biserici cu doctrine și instituțiuni nu așa sublime ca biserica noastră, ba de multe ori greșite și contrare spiritului christianismului, au ajuns la rezultate mult mai multămitore pentru scopurile lor decât biserica noastră cu doctrinele și instituțiunile ei; apoi acesta a bunășemă se datoresce zelului și devotamentului preoțimei acelor biserici întru împlinirea consciențioșă a datorințelor lor. Căci, fie o lege cât de bună, dacă nu este și executată, nu-și ajunge scopul seu.

Deci, se ne corigem mai întâiu pe noi, și atunci biserica noastră, singura adevêrată biserică a lui Christos, cu doctrinele și instituțiunile ei sublime — nu se va asemăna unui mărgăritar scump, dar' aflătoriu în mâna unui om nepriceput ori neconsciențios, carele nu scie ori nu voesce a-l valora, ci se va asemăna unui diamant aflătoriu în mâna unui om priceput și consciențios, carele și scie și voesce a-l valora spre binele seu și spre binele altora. Deci:

Ajută-ne Dômne! ca se putem zice și noi fie-care cu sluga cea credincioșă când vei veni se ne cei sêmă de talanții ce ni-ai dat: „Dômne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am dobândit“. Iar Tu se ne zici nouê: „Bine, slugă bună și credincioșă, preste puține ai fost credincios, preste multe te voui pune, întră întru bucuria Domnului Têu“ (Mateiu XXV. 20—21).

Așa se fie! Așa se fie!

La **Librăria Tipografiei Archidiececane** se află de vânzare:

Cântări religioase și școlare

(quartete, coruri mixte și bărbătești) de Ed. Wachmann, directorul conservatorului de muzică din București. Prețul: Partitura 1—2 cor., părți separate dela 15—40 bani.

Dela **Librăria Tipografiei archidiececane** în Sibiiu se poate procura

Bustul lui Șaguna

— vărsat în gyps —
cu prețul de **3 corone.**

O pagină

din
Lupta noastră pentru esistență.

Articoli reproduși din ziarul „Telegraful Român” anul 1900 și publicații de

Nicolau Ivan

protopresbiter, asesor consistorial, membru în comitetul central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Prețul 1 cor.

Din **Tipografia și librăria archidiececană, Sibiiu**, se poate procura

Din vremuri apuse,

de
Iudita Secula n. Truța.
Broș. à 50 cr.

În **Tipografia archidiececană** a apărut:

ACAFTISTUL

Preasânței
Născătoare de Dumneșu

și
alte rugăciuni

urmate de Sinaxariu pentru tot anul și Pășchălie.
Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate pânză . . . „ 1.05
în piele roșie . . . „ 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . 2.—
piele chagrin „ 2.60
în mătase „ 3.85

Se află de vânzare la
Librăria Tipografiei archidiececane, Sibiiu.

La **Librăria Tipografiei archidiececane** în Sibiiu se află de vânzare:

Introducere în contabilitate

și
Contabilitatea

în partidă simplă

de
I. C. Panțu
profesor la școala superioară de comerț.
Prețul 2 corone.

Din **Tipografia și librăria archidiececană, Sibiiu**, se poate procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv
despre frumos și artă,
de
Dr. Iosif Blaga,
profesor.
Prețul broș. 3 cor. 60 fl.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia archidiececană:**

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea **I. P. S. Domn Ioan Metianu**, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria archidiececană în Sibiiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Icone sfinte.

Mărimea în Cm.	fó r t e f i n e					f i n e					s i m p l e :																			
	39/50		47/63		55/68		63/79		74/100		39/50		47/63		55/63		63/79		74/100											
	C.	b.	C.	b.	C.	b.	C.	b.	C.	b.	C.	b.	C.	b.	C.	b.	C.	b.	C.	b.										
Adormirea Maicei Domnului . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Archangelul Michail . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Gavril . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Apostol fiecare . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Bunavestire . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Domnul Christos . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Nașterea Domnului . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Botezul . . .	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Fuga la Egipt . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Iisus în biserică (12 ani) . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
La nunta din Cana . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Iisus pe mare . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
„ învie pe Lazar . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Schimbară la față . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Iisus în muntele Maslinilor . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
„ pe cruce . . .	35	—	40	60	51	80	70	—	89	60	23	10	25	90	40	60	49	—	65	80	12	60	14	—	16	10	23	80	32	20
Punerea în mormânt . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Invierea . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Inălțarea . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Floriile . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Tăierea împrejur . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Constantin și Elena . . .	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Sfântul Dumitru . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
„ călare . . .	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Evangelist fiecare . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Sfântul George . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
„ călare . . .	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Inălțarea sfintei cruci . . .	35	—	40	60	51	80	70	—	89	60	23	10	25	90	40	60	49	—	65	80	12	60	14	—	16	10	23	80	32	20
Ilie prorocul . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
„ în car de foc . . .	35	—	40	60	51	80	70	—	89	60	23	10	25	90	40	60	49	—	65	80	12	60	14	—	16	10	23	80	32	20
Ioan în pustie . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Maica Domnului . . .	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Sfântul Nicolae . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Nașterea Maicei Domnului . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Petru și Pavel . . .	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Pogorirea Duchului sfânt . . .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Simeon . . .	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Sfânta Treime . . .	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21			